

jeg har ikke blot læst, men hørt disse Forhandlinger. Som ung Mand har jeg siddet oppe paa disse Gallerier Formiddag efter Formiddag og Aften efter Aften og overværet disse Ølskatforhandlinger og saaledes bivaanet en af de største Elendigheder, som ere overgaaene Venstre her i Landet, den Sejr, som de Moderate og Højre den Gang tilkæmpede sig over Berg, Hørup og det unge Medlem fra Ringkøbing Amt. Men nu? Ja, nu sidder det ærede Medlem fra Ringkøbing som en tavs Støtte for Regeringens Politik, den samme, som den Gang sejrede over ham. Han har været aktiv Interessent i hele den Koalition; for Øjeblikket ser det ud til, at han kun er passiv Interessent deri. Men han har anbragt hele sin politiske Kapital i denne Politik. Det er muligt, at han mener, at han som passiv Interessent vil faa større Udbytte, men jeg for mit Vedkommende tror, at det er en politisk Kapital, som i disse Aar opædes.

Om forskellige af Ølskattens Detailler skal jeg gøre nogle enkelte Bemærkninger. Den højtærede Finansminister har fremsat den Opfattelse, at mine Tal for Ølskattens Højde i de forskellige Lande ikke havde nogen Betydning, fordi Skatten i andre Lande ogsaa laa paa det her i Landet skattefrie Øl. Dette sidste er meget rigtigt, og set fra et Forbrugersynspunkt er det ogsaa rigtigt, at det gør en Forskel, der er Mulighed for Forbrugeren for at gaa over fra det beskattede til det skattefrie Øl. Den højtærede Finansminister sagde, at han gerne begunstigede en saadan Overgang. Jeg tror ikke, den højtærede Finansminister ret vel kan staa ved denne Udtalelse. Den højtærede Finansminister har jo en Gang for alle skudt den moralske Side af disse Skatter bort og paalægger Ølskat udelukkende med det Formaal at tilvejebringe Penge, saa han kan aldeles ikke ønske, at denne Skat skal fremme en Overgang fra det beskattede til det skattefrie Øl, thi det vilde betyde, at hele hans finansielle Opstilling ryster. Men det er altsaa rigtigt, at for Forbrugerne betyder dette Forhold noget, men fra det andet Synspunkt, som jeg i denne Forbindelse gjorde gældende, Spørgsmaalet om Ølindustriens Stilling, betyder dog dette i ingen Henseende noget. Tværtimod, den Omstændighed, at alt Øl i andre Lande er ens beskattet, medens det her kun er en enkelt Sort Øl, der beskattes, gør selvfølgelig denne enkelte Ølsorts Stilling vanskeligere under en kraftig ny Beskatning, og det var det, jeg i denne Forbindelse dvælede ved. I øvrigt gjorde den højtærede Finansminister ingen Indvendinger

mod de Tal, jeg fremlagde, men kun en Tilføjelse om, at der var kommunale Skatter at tage med i Betragtning i andre Lande. Jeg tror, at den højtærede Finansminister kan lægge hvilke som helst kommunale Afgifter til de af mig anførte Skatter, og det vil alligevel vise sig, at vor Skat indtager en urimelig høj Plads i det hele Skattesystem.

Spørgsmaalet om det skattefrie Øls Ud bredelse har ogsaa været fremdraget af det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Svendsen), der, saa vidt jeg forstod ham, mente, at det skattepligtige Øl udgjorde $\frac{1}{3}$ af alt Øl, der brygges her i Landet. Det ærede Medlem skelnede imellem skattepligtigt Øl, skattefrit Øl, der laves paa Bryggerier, og saadant Øl, der tilvirkes i Hjemmene. Men jeg forstaaer ikke, hvorledes det ærede Medlem kan komme til det Resultat, han fremstillede. Af de Beretninger, som foreligge om Ølproduktionen her i Landet, fremgaar det nemlig, at der i 1910 er forbrugt her i Landet 974,000 hl skattepligtigt Øl og 1,125,000 hl skattefrit Øl, tilsammen ca. 2,100,000 hl. Naar nu det skattepligtige Øl skulde være $\frac{1}{3}$ af alt Øl, der brygges her i Landet, maatte der herefter i Hjemmene brygges 833,000 hl. Det vil, da der ikke hjemmebrygges Øl i Byerne, men kun paa Landet, sige, at det gennemsnitlige Forbrug pr. Individ, som Landbrugerne skulde hjemmebrygge, var ca. 50 l. Det er jo ganske utænkeligt. Alle de Betragtninger, som det ærede Medlem støttede herpaa, maa han derfor ganske sikkert revidere.

Til de af den højtærede Finansminister fremsatte Bemærkninger om Ølskatten skal jeg kun gøre følgende gældende. Rent bortset fra, hvilke Følger Ølskatten havde i Norge for Produktionen af andre Drikkevarer, nemlig den saakaldte Laddevin, hvilket den højtærede Finansminister mente, at vi ikke vare udsatte for herhjemme, saa er det en Kendsgerning, at den Gang man i Norge paalagde Ølfabrikationen en Skat, der i Detailsalg svarer til den, den højtærede Finansminister nu vil paalægge Ølfabrikationen herhjemme, dalede Ølforbruget i Norge 28 pCt.; og det er ikke senere væsentligt steget, det er ikke kommet sig igen efter det Slag, der tilføjedes Produktionen. Angaaende Spørgsmaalet om Overmaalet vil jeg bemærke, at det jo kun er et Spørgsmaal om at ordne Forholdene saaledes, at Bryggerierne kunne komme til at give Konsumenterne det, de have Krav paa at faa. Jeg forstaaer ikke, hvorfor den højtærede Finansminister vil modsætte sig, at man ordner Forholdene saaledes, at